

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

Retragerea opoziției

din

PARLAMENTUL ROMÂNIEI.

București, 30 Apr. 1895.

Exodul deputaților și senatorilor opoziției este astăzi evenimentul zilei. Cu toate că politicienii guvernamentali neagă, este mai presus de orice că îndoială, că declarația citită ieri de dl D. A. Sturdza la Senat și de C. Stoicescu la Cameră a fost o surprindere pentru ei.

Dovadă despre aceasta e că presa guvernamentală și cea așa numită „independentă”, care altcum totdeauna știu tot ce se petrece în opoziție, nici cu un cuvânt n'a amintit despre ceea ce avea să se întâmple ieri. Numai după ce declarația de retragere a fost citită în Cameră și Senat, au adus și aceste foi așară scurte informații și aprecieri despre cele întâmplate.

Drept aceea nu sînt astăzi în poziție de a vă relata cu deamîruntul discuțiile provocate de acest nou demers al opoziției. Se poate prevedea însă cam în ce direcție vor fi ținute comentariile taberei guvernamentale. Ministrul Lahovary în Senat și dl C. C. Arion în Cameră au dat deja ieri signalul: că liberalii numai acum, la „spartul tîrgului”, adică la sfîrșitul periodului electoral, au făcut acest pas, care astfel n'ar avea aerul de a fi serios.

Trebuie însă observat, că este încă neșezolvată controversa, că oare sesiunea actuală este ea cea din urmă, sau va mai fi una, la toamnă, înainte de alegerile generale. Guvernul cel puțin nu s'a pronunțat încă hotărît în această privință, deși a fost somat să o facă. Ear' în cazul când va mai fi o sesiune, apoi nu se mai nimerește vorba cu „spartul tîrgului”.

Este însă cu putință că cu deosebire acum după retragerea opoziției, guvernul se va hotărî să declare periodul electoral de închis și să publice alegeri nouă. Dar' și atunci „spartul tîrgului” se potrivește numai la deputați, nu și la senatori, dintre care numai o parte vor fi trasi la sorți pentru a se supune din nou alegerii, ear' restul mai are încă mandat pentru patru ani dela alegătorii.

La tot cazul nu sînt motive să presupunem, că apropiata expirare a mandatului a îndemnat pe parlamentarii

oposiționali la acest pas neobișnuit. Ce i-a îndemnat dar? Motivul principal va fi sigur cel mărturisit în declarația ce s'a dat în numele lor: Sistemul de guvernare al conservatorilor și junimiștilor, care îl cred neconstituțional. Vor mai fi fost apoi la mijloc și motive tactice. Așa d. p. vor fi voit ca să accentueze, tocmai în vederea alegerilor generale care nu mai pot fi departe, gravitatea deosebită a situației, asupra căreia de pe acum voiesc să atragă atenția corpului electoral. Mai presus de toate vor fi ținând însă, că prin lipsa opoziției în parlament se provoacă nouă disidențe în partidul guvernamental și astfel să accelereze procesul de desfacere dintre conservatorii puri și junimiști, proces care în chip mai mult sau mai puțin latent dăinuiește dela începutul acestei înjghebări guvernamentale.

În sfîrșit mai trebuie să observ că este inexact, când presa guvernamentală vorbește de retragerea liberalilor. Nu numai liberalii s'au retras, cu atât mai puțin numai liberali naționali, ci întreagă opoziția, începînd cu prințul Dimitrie Ghica, continuînd cu liberali-naționali, cu grupul liberal-conservator al dlui Verneșcu, cu disidența dlui Păulescu și terminînd cu dl Nicu Ceaur-Aslan, cea mai recentă disidență conservatoare. Adevărat că dl Păulescu n'a iscat încă declarația de retragere, dar' aceasta numai fiindcă din cauză de boală lipsește din țară. Se crede însă ca sigur că și d-sa va eși din Cameră după ce va sosi la București. Același lucru se așteaptă pozitiv și dela dl N. Fleva, care de present încă lipsește din țară.

Drept încheiere mai adaug că deocamdată demisia opoziției din parlament numai un efect palpabil a avut. Guvernamentali rămași singuri în Cameră au renunțat ieri la desbaterea pe articoli a legii minelor și au votat-o en bloc.

Congresul bisericesc sîrbesc — nu va fi. Bánffy a înștiințat deja pe patriarhul Branković că M. Sa Monarhul n'a încuviințat ținerea congresului bisericesc ce era să fie convocat pe ziua de 19 Maiu. Ca motiv al neincuviințării, Bánffy aduce că „nu numai că nu sînt asigurate toate cheltuielile pentru ținerea congresului, ci că încă o parte însemnată din cheltuielile precedentelor congrese nu este acoperită”.

Că acest motiv este numai pretext și încă minciună, dovedesc zările sîrbești, cari afirmă în mod pozitiv, că sînt strînși

destui bani pentru acoperirea cheltuielilor.

Sîntem curioși, că pentru nepermiterea convocării congresului bisericesc român, ce pretexte va inventa genialul „caporal de haiduci”.

Finanțele Ungariei. Stăm rău — signalisează un organ din Viena, de care guvernul maghiar se folosește. Se constată, că în cele două cuartale din urmă încasările statului s'au micșorat cu mai multe milioane. Atât dările directe cât și cele indirecte au dat mult mai puțin venit; dările de consum, dela care se poate concluda la bunăstarea poporului lui, asemenea au dat înapoi. O nouă grijă mare pentru guvern și partidul său!

Aceste stări, pe care ministrul Lukács le-a moștenit dela Wekerle, s'au discutat mai înainte cu privilegiul ultimei afări în Viena a ministrilor maghiari și deja atunci „Vaterland” a fost în poziție să aducă un lung comunicat asupra finanelor ungare, care fac imposibilă „grandiositatea” sperată a expoziției millenare, îngreunează problemele guvernului liberal etc. Cuvîntul se adevărește și tema a trecut acum în presa maghiară, care tremură de agitație ce o produce. Cu drept cuvînt...

Proces de presă. Pentru că nu cumva se uităm de marea Metropolă a Kultur-egy-le-ului, procuratura supremă din Cluj ear' a pus la cale un proces de presă, de astă dată contra „Foi Poporului”. Dl G. Moldovan, care stă din Decembrie în temnița Clujului și dl T. Liviu Albini, care a scăpat abia de câteva săptămîni, au fost citați la dl G. Dr. T. L. Albini s'a și prezentat, ear' dl Moldovan a fost ascultat în Cluj. Mai interesant este împrejurarea, că procesul se pune la cale fără a se indica pentru ce sînt acușați: pentru agitațiune contra statului, a naționalității (maghiare) ori pentru alte crime oribile.

Lucrurile încep să iee un caracter hazliu.

Procesul se pornește de altfel pentru o corespondență apărută în „Foia Poporului” încă în 14 Octombrie anul expirat.

Audiența lui Zichy la Maiestatea Sa a produs senzație. După adunarea dela Nitra, unde candidatul clerical Zichy a fost amenințat cu — glonțul, audiența aceasta putea să producă senzațiune. Liberalii au voit să răspundă știrii, că Ferdinand Zichy nu a mers din propriu îndemn, ci chemat. Știria aceasta s'areزمintă categoric în presa ca-

tolică și bine informată, care crede că știria era menită să acopere impresia rea ce a făcut-o și alegerea a doua dela Nitra.

Vor căde earăși... Un corespondent al ziarului „Deutsches Volksblatt” a interviewat pe un magnat, pe care nu-l numește. Magnatul procește o nouă cădere a proiectelor, cu o majoritate și mai mare de voturi date contra. Crede însă că Bánffy va lua votul la cunoștință și — va guverna mai departe!

Instalarea I. P. S. Sale metropolitului Mihali. Afăm din izvor sigur, că I. P. S. Sa metropolitul Dr. Victor Mihali va sosi la 18 l. c la Blaj, ear' în ziua următoare, 19 Maiu n. se va face cu solemnitate obicinuite instalarea I. P. S. Sale, în scaunul metropolitan al archidiecesei Blajului. Atât primirea cât și instalarea I. P. S. Sale va fi una dintre cele mai sîrbătorești și vrednice de ilustrat cap bisericesc.

Nunțul Agliardi. Aseară tîrziu am primit următoarea telegramă:

Budapesta. 1 Maiu n. La interpelațiunea deputatului Terényi, că ce poziție pastrează guvernul față cu călătoria nunțului Agliardi în Ungaria, ministrul-president răspunde, că a salutată cu bucurie hotărîrea nunțului de a cerceta Ungaria avînd deplina nădejde, că nunțul ca reprezentant al unei puteri străine, prin petrecerea sa în Ungaria va studia împrejurările de aici și își va schimba eventualele informațiuni unilaterale cu informațiuni adevărate și sănătoase. Pe cînd însă nunțul petrecea în Strigoni, Budapesta și Oradea-mare, ministrul-president a cetit cu multă surprindere despre ținuta, expectațiunile și toatele nunțului. Ministrul-president a primit impresia, că nunțul a trecut marginile permise reprezentantului unei puteri străine referitor la chestiunile interne de aici. Căci deși Papa are competența în afaceri preoțești, executiva totuși numai Primatul o poate exercita. De părerea aceasta este și ministrul de externe, prin mijlocirea căruia guvernul a și dat expresie acestei păreri în fața Sîtlui Scaun cerînd explicațiunile acestei purtări, care are aparența unui amestec în afacerile interne ale Ungariei.

Răspunsul ministrului-president a fost între aplauze frenetice luat spre știință.

Proces de presă contra lui „Narodnie Noviny”. În numărul seu dela 30 Aprilie, organul slovac anunță, că procurorul

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oră 6 cr., a treia-oră 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Macelarilor nr. 21.

Se prenumără și la poste și la librării.

În România:

la dnul Carol Schulder în București, strada Labirint nr. 4.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapolează

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Despre sinodul archidiececan.

Drept dovadă despre reaua impresie ce a produs prin provincie concludul luat de sinod în afacerea onoratului domn N. Cristea, lăsam să urmeze articolul de mai la vale, scris de un fruntaș din generația mai tînără a noastră.

Brașov, 16/28 Aprilie.

Suflete negre, lipsite de ori-ce simț bun, de simț românesc nici vorbă nu mai poate fi, au avut ocaziunea să se întrunească mai multe la un loc în așa numitul „sinod archidiececan”. Aici s'au apucat să lucreze și ele ceva, să-și desvolte puterile, ce le au — nu dela D-zeu... și să lase ca urmă după sine niște fapte, prin cari să se preamărească — nu Dumnezeu... după-ce s'au sfătuit în un mod de ei demn — nu în numele lui D-zeu...

O! cât de urit au lucrat!

Așa ne vine să vorbim acum, la sfîrșitul sesiunii sinodului din acest an despre „deputații sinodali”, cari au votat pentru propunerea sinodată de consistorul archidiececan gr-or., ce a atins cazul iubiților nostri martiri Cristea, Dr. Barcian și Comșa!

Nu ne-a prins prea de tot mirarea, cînd am văzut, că consistorul a știut să formuleze și să aducă înaintea sinodului un asemenea conclud nedemn! Cunoaștem pe oamenii de acolo! Știăm de ce sînt capabili!

Dar' vai greu ne-a lovit la inimă știria, că o seamă de „deputați sinodali” uitîndu-și de sine și de neamul lor, nu s'au sfîit a se angaja de slugi într-o aproba și deci a săvîrși și ei fapta scandaloașă, a pecetui cu simțimintele lor negre o crimă națională atât de revoltătoare!

Și nu poate fi inimă românească, care să nu fi sîngerat în modul cel mai amar, cînd a auzit, că s'au aflat oameni, și Români se zice ei, cari abuzînd de pozițiunea lor și încrederea primită, se osîndească și ei pe martirii nostri, cari pentru a noastră mîntuire sufer.

Și cei mai mulți din acestia sînt încă și preoți! O vai de ei! Ce se credem despre astfel de „Părinți”, „Păstori”? Ce se presupunem? Oare ce le-au făcut gîndul acestora și unde le-au fost cînd au cetit în Joia mare, seara din carte sfîntă, dinaintea altarului, cele 12 evanghelii?! Apoi în Vi-

FOIȚA „TRIBUNEL”

Desiderata.

De

Constantin Verdi.

I.

Cu raze albe luna deseamnă pe podele,
Fereastră și-a ei cruce; și ca în vise grele,
Orariul pe pîrete se mișcă singuratic.
Din gura sobei ese străluciu de jîratic,
Și ca o lumină nesigură 'n chifle.
Din cînd în cînd un grier trist și 'n melancolie
Trezit din somn oftează visînd și azi ca —
adese
De flori și primăvară și svelte griere.

În dulcele 'ntunec, pe lîngă foc iubita,
Ca geniul nopții șede, frumoasă ca ispită.
Desprins fi este pîrl, ce-acum o încunjoară
Și se revarsă 'n valuri pe sinul de fecioară...
Pe-ai ei genunchi culc capul, spre mine ea
se pleacă,
Ear' ale noastre doruri în sărutări se 'neacă.
Și ani de fericire par clipele cerești —
Pe cînd afară iarna lovește în ferești.

În horn răsună vîntul, pribeagul stepelor.
Ce-o fi avînd se zică acest rătăcitor?
Căci știe epopee și cîntece întregi,
Și multe-ți poate spune de poți să-l înțelegi.
Și draga mea de mine ca un copil se 'ndeasă..
Pe sinu-i capul razim, ea mînilor-m apasă.

În sobă flacări albe prin lemne se lungesc
Și ce-mi șoptește vîntul, încet eu povestesc.

II.

A fost, a fost odată, în vremi de mult uitate
Într'un castel puternic de falnică cetate
Un vodă singuratic, frumos ca mîndrul soare,
Stăpîn pe vîi și dealuri și-o ceată de popoare;
Era fudul și 'n lupte isteț cum este gîndul.
Dar' și pe alaută știe el bine rîndul,
Și de-l vedea o fată, ea nu-l mai da uitării
De-o vreme trist și palid, numa 'n amurgul serii

Pe cînd în timpul nopții s'aprinde făclii de stele,
Eșia el din cetate și porunca să 'nșele
Un armăsar ca corbul, odor din țeri arabe.
Sbură peste ogoare și peste poduri slabe
Și ca un vis de dealuri prin valuri ape 'n sin
Trecea el ca'n fortună al iadului stăpîn.

III.

Din lac se sue luna cu-un ocean de zări
Și tremură pe ape s'întinse depărtări,
Ear' trestii lungi ascultă plecate la pămînt
La murmurul de unde și baterea de vînt.
Și valurile sună cu glasuri reci ș'adînc
Lovindu-se de muchea sălbaticilor stînci,
Zefirul pintre ramuri adie îndrăgit,
Îmbată flori sîfoase, ce noaptea se închid,
Și numai codrii negri în somn de veacuri zac
Ear' paseri mari de apă trec stoluri peste lac.
La mal în stuhul negru o luntre e legată
Și 'n luntre șede albă cea mai frumoasă față.
Ea doritoare ochii, ca de copil ce-așteaptă,
Spre lunca argintie pe orizon îndreaptă.

Un brîu îngust înșinge la mijloc haiba-i largă,
Ear' pîru-i lung atrîrnă pe marginea de barcă,
Și desnodat plutește în valurile moi
Dînd farmec frumșetii de sin și umeri goi.

S'adormitor resună al apei vecinic ropot.
Cînd se aude 'n aer de-odată ca un tropot
Ș'un negru nor apare trecînd pe orizon,
Ca noaptea la respînteni o umbră de demon.
Copila se redică și-alargă pe-o cărare
La deal, la deal spre lunca în dulce nerăbdare.
Ea brațele-i în tremur pe inimă le stringe
Ear' dragoste nespūsă în față-i se resfrînge.
El vine, vine lute și negrul armăsar
Cînd vede de departe copila de pescar,
Rîncează, fuge, ajunge, ș'adînc suflînd s'oprește
Scîldată 'n raza lunei, ea coama-i netezește.
Și tîndrului spune: „De mult pe lac aștept!”
El mîna-i mică prinde și-o stringe cătră pept
Bînd casta ei privire cu dureros nesăț
Cu ochii mari de patimi și atât de 'ntunecați.

Și gura buze-atinge, o lungă sărutare
Ear' lîntul barcei cade desprins și sunător,
Și în prelungul apei pe unde lucitoare
Domol plutește luntrea stropind mîrgăritare.
Din roșii flori se 'nalță miros amețitor
Și numai codrul doarme sub raze argintii
Și se ogîndă 'n ape adînci și străvezii.

Păreche-necet din luncă spre vale se cobor,
Ear' lîntul barcei cade desprins și sunător,
Și în prelungul apei pe unde lucitoare
Domol plutește luntrea stropind mîrgăritare.
Pe peptul lui culcată cu visătoare gene
Priveste ea 'n departe, întinde mîna lene,
Și degetele moale în unda de smarald.
Ah, cînd de rete-i lacul și sinul cît de cald!

Din leaganul de ape răsare peste valuri
O insulă îngustă cu pomi străvechi pe maluri,
E tainică și albă și ștearsă-e 'n conture
De razele de lună și negurile sure.
Ascunsă-i o colibă sub arbori seculari,
Și în colibă doarme moșneagul de pescar,
Și sub ferești cresc roze și moșul doarme 'n casă...

Bêtrâne, unde-ți este a rozelor crăiasă?
Bêtrâne, apa sună atât de 'ndrăgitor,
Și știi tu, că iubirea e moartea rozelor!

În umbră de răchite, pe 'ncetul barca vine,
Lovindu-se de trestii și late rădăcine.
Și ei sosesc. Alături pășesc ei, o păreche
Că feții de craiu-mare dintr-o poveste veche.
Ear' printre flori pe maluri sînt locuri făr' de gură,

Și roze albe multe, ce miușile își fură,
Jos se mlădie lacul și cerul vînt sus,
Și tainic sună teii și moșul doarme sus.

Ei stau, șoptesc într-una și multe-și povestesc
Surid și tac deodată și earăși mai șoptesc,
Și de-o iubește 'ntreabă de zece ori o sută.
Ear' el ti ține mîna și gura i-o sărută...

„Era o vreme lungă și nu te-am cunoscut,
Și codru-mi era lumea și traul meu tăcut,
Și fără multă grijă din zi în zi trăiam,
Nici nu rideam adese, nici tristă nu eram.
Din zori umblam cu fusul și 'mi erau teii soți
Și stăncile și lacul, ai mei prieteni toți.
Ear' seara la opaș sedeam cu moșul meu,
Și el cîrpa la mreje și eu torceam mereu.

Și-atunci cîntam într-una și mult am mai cîntat,

Și cîntecele mele mă petreceau în pat...
Acuma însă toate și toate altfel sînt
Vieța-mi pare tristă și lumea un mormînt,
Mai merge moșul încă la pescuit în zori,
Și eu visez sub teii înalți și șoptitori,
Ear' fusul se învîrte și-mi face sinul greu
Și 'n tort succese eu numai și numai gîndul tîu....

Eu nici nu știu de unde și nu știu cine ești,
Dar' știu că-i scris în zodii, că ai să mă iubești,

Căci tu 'mi ești cer și soare, fmi ești chiar Dumnezeu,

Și ce-mi e lumea toată de nu ești tu al meu!...

Ah! Poate nu se cade și poate că-i păcat,
Că zic aceste toate, dar' mîntea m'a lăsat,
Și încetîm primblă ne-astîmpăratul dor,
Ved chipul tîu de-apururi și ași voi să mor...
Și seara numai seara, cînd știu că ai să vii,
Mă furizez pe afară și-aștept cu minți pustii,
Nebun fmi pare totul și lumea fără preț,
Și numai tu ai vieță în gîndul meu răslet,
Ș'apoi cînd te apropii cu chipul tîu înalt,
Ființa mea întreagă și crierii-mi tresalt,
Și cînd mă prînz de mîna spre mine se te pleci,

Eu te sărut într-una, te-aș săruta în veci!..

(Va urma.)

Prigoniri peste prigoniri. Din l
sal ni-se scrie că dl Iosif Macaveiu p
prietar de acolo, a fost ascultat deja de 4
de către procurorul Găinău. Un
tru-... a fost și d-ze... bun Român la p
realizarea proiectului Memorandum în C
mai fost asculat încă odată pentru că s-a

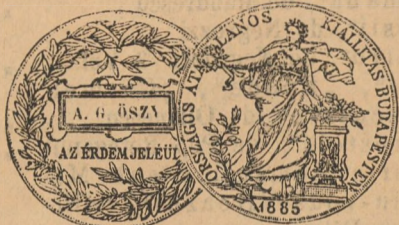
Prima fabrică ardelenescă ces. și reg. privilegiată
de casse de fer
 sigure contra focului și spargerii pentru bani, cărți și documente

Medailă de bronz de recunoștință.

Medailă de bronz de recunoștință.

Medailă de argint de stat.

Medailă de argint de stat.

Fondată la 1881
 Sibiu.

Fondată la 1881
 Sibiu.

a lui

A. Géza Öszy
 în Sibiu

Strada Poplăcii Nr. 39. — Strada Hecht Nr. 40.

Cuirase
 de odaie
 etc.

Lăcătarie
 de artă
 etc.

Recunoștință publică.

Dlul **A. G. Öszy**, fabricant de casse în Sibiu. Confirmăm prin acestea cu plăcere, că primind punctual furnisată, contra focului și spargerii sigura cassă de documente cu uși duble și provăzută cu lăcatul american și cu două lăcate Chubb, aceea și-a asigurat atât prin bunătatea materialului și a lucrului, cât și prin prețul său deplină noastră mulțumire și recunoștință, căreia îi dăm expresie, dorind totodată, ca nici în viitor să nu-i lipsească privilegiul, de-a câștiga industriei indigene în resortul acesta asemenea onoare și rezultate favorabile.

Direcțiunea institutului Boden-Credit în Sibiu.

Afară de aceasta mai stau la dispoziție spre binevoitoare vedere publică, scrisori de recunoștință din institutul de credit „Albina“, dela „cassa generală de păstrare sibiiană“, și altele dela toate comitatele și corăunele unde am furnisat asemenea casse.

Cassele produse în fabrica mea sunt construite după cele mai nouă sisteme patentate, acomodate și solid lucrate din cel mai bun material, și deci ofer cea mai mare garanță contra focului și spargerii.

Ce privește prețurile, sunt în poziția de-a furnisa mai ieftin decât ori-și-care altă fabrică.

Prețuri curente ilustrate se trimit la cerere gratis și franco.